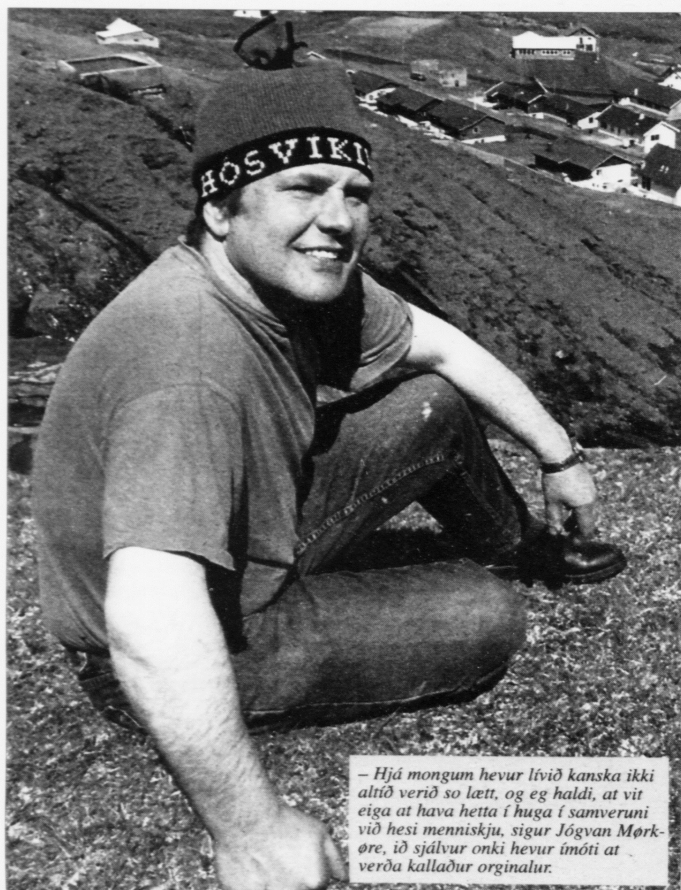

– Hjá mongum hevur lívið kanska ikki altíð verið so lætt, og eg haldi, at vit eiga at hava hetta í huga í samveruni við hesi menniskju, sigur Jógvan Mørkøre, ið sjálvur onki hevur ímóti at verða kallaður originalur.

Heldur originalur, enn eintak

Bygdarráðsformaðurin heldur, at vit eiga at geva okkum far um lívs-virðini, heldur enn at spilla tíðina við hópisleysum klandri um kommunumørk og kloakkrennur. Hevði Jógvan Mørkøre, ið ofta tosar við seg sjálván, sloppið at liva umaftur, hevði hann roynt at veri meira saman við sínum nærmastu

Orð: Hogni Mohr
Myndir: Jens Kr. Vang

Jógvan Mørkøre sigur seg hava fingið mangar undir vangan millum ár og dag. Hesar lúsingar sigur hann seg hava fingið, tí hann altíð hevur staðið fremstur í hóp-inum.

Men, Jógvan Mørkøre í Hósvík, er ikki bara ein mælskur bygdarráðsformaður, ið blandar seg uppi, hvørjaferð okkurt er.

– Eg átti kanska at fari at spáka við konuni á stevnuni, men eg haldi, fólk høvdu hildið tað veri lógið, var eg ikki uppið onkrum arbeiði stevnudagarnar. Hetta er tað, ið hevur eyðkent lív mitt; at eg havi brúkt nógv tíð uppá at renna fyri onnur, meðan eg eftir míni hugsan, í ov stóran mun havi for-sømt míni egnu, sigur hann.

Stórri orku í børnini

– Eitt lítið barn spælir sær í túninum, men áðrenn tú veitst av, er hetta sama barnið ein vaksinn maður, ella kona. Hetta geva vit okkum

ov lítið far um. Menniskju liggja í ævigum kríggi og klandri um kommunumørk, kloakkrennur og aðrar smálutir, og tað er burturvið, nú vit siggja, hvussu stutta tíð vit hava á fold.

Hann heldur, at hevði hann sloppið at liva umaftur, hevði hann lagt størri orku í, at verið saman við teimum trimum børnunum, ið nú eru vaksinn...

Tað hevur altíð verið ferð á Jógvani, men nú er hann farin at royna at seta ferðina niður. Hóast hann á ongum sinni ætlar sær at tosa fólk upp í lag, kundi hann hugsa sær, at tað var eitt sindur lættari at vera erligur; at hann kundi verið eitt sindur fittari at siggja til.

Tvíbeint illveður

Fyri nøkrum árum síðani, gekk Jógvan á kvøldskúla í sálarrøði.

– Eg vildi vita, hvussu mannasinnið er uppbyggt, og hví eg sjálvur eri, sum eg eri. Eg lærdi, at atburður menniskja altíð er treytaður av ávísam umstøðum. Hjá

mongum hevur lívið kanska ikki verið so lætt, og eg haldi, at ein eigur at hava hetta í huga í samveruni við hesi menniskju, sigur hann, og ivast ikki í, at sálarrøðiliga vitanin kemur sær til góðar í dag.

Summir hósvíkingar halda, at Jógvan onkuntíð sær nakað illbrýntur út. Ja, onkur sigur, at hann líkast einum tvíbeintum illveði. Sannleikan sigur Jógvan vera, at hesar dagar gongur hann í djúpum tonkum, al-oftast um lívsins viðurskifti. Frá Jógvani, hava hósvíkingar fingið at vita, at sær hann illur út, men onki sig-ur, so er onki galið.

– Tað segðist um skyldmann mín í Hvalvík, Hanus á Heygunum, at hann helt politiskar røður, meðan hann í einingi sat undir kúnni og mjólkaði. Sjálvur kann eg, meðan eg koyri í bili, lata hugin fara á flog, og so knappliga sita og hava fyrilestur fyri mær sjálvum, avdúkar Jógvan, ið heldur vil vera originalur, enn bara eitt eintak...

Broytingarsinn-aði javnaðar-maðurin

Í landspolitiskum høpi, er Jógvan Mørkøre javnaðarmaður, men hann sigur seg vera meira broytingarsinnaðan, enn tey ið manna floksskútu Javnaðarflokksins á tingi. Bygdarráðsformaðurin heldur tað vera dekan ov stutt millum Javnaðarflokkin og Sambandið

Orð: Hogni Mohr
Myndir: Jens Kr. Vang

Hyggur ein eftir áskriftum í Hósvíkar Kirkju, eru nógvar teirra skrivaðar á donskum. Hetta er ongantið broytt, hóast málsligu möguleikarnir eru til tess. Nógvar kend føroysk skriftstøð liggja í hesum áskriftum, og Jógvan Mørkøre heldur tað vera týðningarmikið, at føroyskt í talu sum í skrift sleppur frammat.

– Hvi skal mann ikki broyta tað, ið hevur verið danskt fyrr, nú vit hava möguleikarnar, spyr broytingarsinnaði bygdarráðsformaðurin í Hósvík.

Jógvan Mørkøre er ikki valdur politiskt í bygdarráðið í Hósvík, men í landspolitiskum høpi, er hann javnaðarmaður. Hansara persónliga hugsan um Javn-

aðarflokkin er, at flokkurin er farin ov langt móti sambandinum.

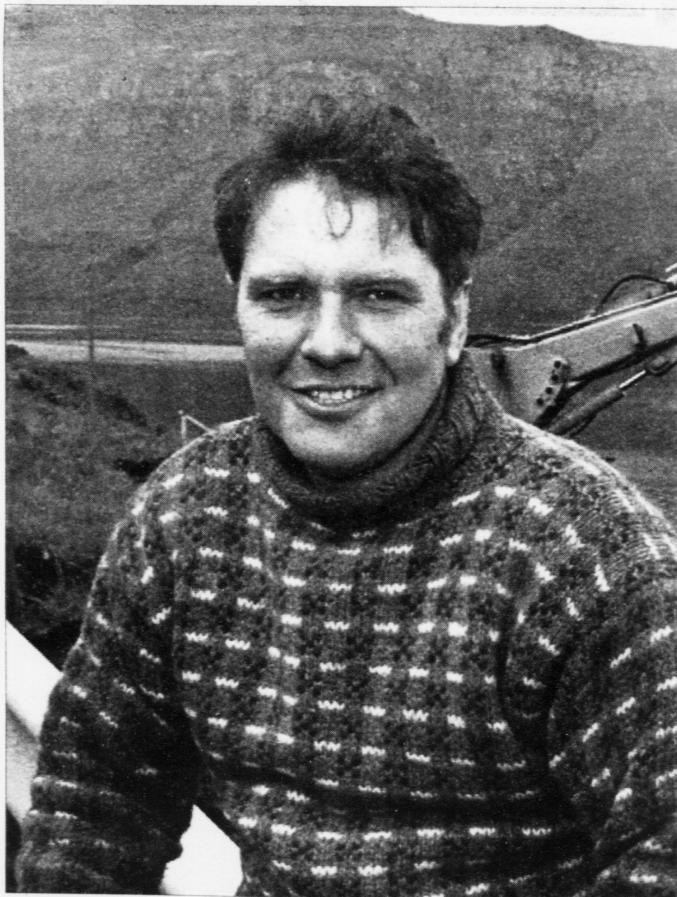
Taki undir við Høgna Hoydal

– Eg haldi tað vera rætt, at kanna viðurskiftini við danir. Tað er ongin loyna heldur, at eg eri tilhangari av teorini hjá Høgna Hoydal. Latið okkum sleppa Niður at samráðast við danir, og lat okkum siggja, hvat tað er, ið kemur á borðið. Vit eiga ikki at ganga og sjabba aftur og fram, um hvat er rætt og hvat er skeivt, og hvat man burdi og ikki burdi. Lat okkum siggja úrslitið fyrst; tann dagin kunnu vit taka støðu. Ber tað til at gera hetta, sum tjóðveldismenn siga, so haldi eg, vit skulu gera tað...

– Er úrslitið hinvegin,

dødens pólse, sum danir plaga at taka til, so mugu vit framvegis vera í onkrum samstarvi við danir, sigur Jógvan Mørkøre, ið somuleiðis heldur tað vera stórt spell, at Tjóðveldisflokkurin og Hogni Hoydal í ein ávísan mun koyra púra einsamallir við hesum máli, meðan Javnaðarflokkurin ikki í nóg stóran mun hevur megnað at sett egin fingrimerki á.

Jógvan Mørkøre heldur tað undir øllum umstøðum vera hamiligt, at farið er út millum fólk við eini ræðuherferð. Hann heldur, at tað ber til nýta politisku eydnusøgurnar úti á summum bygðum sum statsrættarlaga próvgrund fyrri, at tað ikki altíð eru tær stóru eindarnar, ið klára seg best.

– Eg eri javnaðarmaður, men í statsrættarhøpi, taki eg kortini undir við teoriini hjá Høgna Hoydal um, at vit eiga at fara Niður at samráðast, sigur bersøgni bygdarráðsformaðurin í Hósvík